

ਐਮਐਮਐਸ ਬੇਦੀ ਅਤੇ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਐਲ.ਟੀ. ਸੀ.ਓ.ਐਲ. ਡਾ. ਸੁਮੀਤ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਾ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2014 ਦਾ FAO-M ਨੰ.379

ਮਾਰਚ 09, 2018

ਹਿੰਦੂ ਸੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ, 1955—S.13—ਬੇਰਹਿਮੀ—ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ- ਜਿਰਾਹ-ਜਾਂਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਵਾਲ - ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਕਢਵਾਇਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ - ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਪਤਨੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ - ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਤਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ - ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(ਧਾਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮੇ ਦੀ ਧੀ, ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰ, ਤਲਾਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ 'ਲਿਵ-ਇਨ' ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰ ਲੇਹ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨੌਕਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 8 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ 25 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਉਸਦੀ ਲੰਬੀ ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਬੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ

ਜਿਰਾਹ-ਜਾਂਚ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ 18)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇੱਕ ਔਰਤ, ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਜਬੂਰ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇਗੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਕਢਵਾਇਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਫੌਜ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਢਵਾਉਣਾ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 19)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜਚੋਲਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਿਖਾਏ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਿਧੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੋਲਣ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੁਝ ਝਗੜੇ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ ੨੯)

ਆਰਐਸ ਅਠਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਏ.ਪੀ.ਐਸ ਸੰਧੂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਜੇ.

(1) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 23.9.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ 8.5.1999 ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ (ਸਿੱਖ) ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 18.5.2008 ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਬੰਗਲੌਰ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ। ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਜਨਮ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 16.2.2000 ਅਤੇ 5.4.2001 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਆਮ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲਾ ਸਮਝ ਕੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਨਵਰੀ 2008 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ, ਸਗੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ

ਵਿਰੋਧੀ, ਹਮਲਾਵਰ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ.

(3) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਚਿਕਿਤਸਾ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਆਰਮੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਜ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 1.5 ਲੱਖ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਕੱਢਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਬੇਸਹਾਰਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਪਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਹ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੀ ਨਕਦ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 10,000/- ਤੋਂ ਰੁ. 20,000/- ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 15 ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ 'ਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਦੀ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 1.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

(4) ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 9.3.2008 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਕੈਂਟ ਵਿਖੇ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ। 7,000/- ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ, ਪਰ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਖੋਹ ਕੇ ਵੇਚ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 18.5.2008 ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾ ਕੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। .

(5) ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੂਨ, 2008 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਤੋਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਟਾਈਫਾਈਡ ਬੁਖਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਹਾਲ-ਚਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਗਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰੁਤਬੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ

ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸਦੇ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਪੇ ਵੀ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪੱਧਰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(7) ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

1. ਕੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
2. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
3. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ
4. ਰਾਹਤ.

(8) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 23.9.2014 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(9) ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੋਲੇਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੋਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। , ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(10) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਦਰਤੀ ਗਵਾਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੌਕਰਾਣੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾੜਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(11) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(12) ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(13) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਤਕਲੀਫ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, *ਸਮਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਯਾ ਘੋਸ਼ ਵਿੱਚ* ¹, ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ" ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:

98. ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲ 'ਤੇ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

99. ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਹਾਰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਮੁੱਚੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕੀ ਹੈ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ, ਵਿਦਿਅਕ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪਿਛੋਕੜ, ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ, ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ, ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

100. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਨਸਿਕ ਕਰੂਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ; ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਿੰਟ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਆਧੁਨਿਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਟ੍ਰੈਟਜੈਕਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਜਾਂ ਸਥਿਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

101. ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕਸਾਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜੋ "ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ" ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(i) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਗੰਭੀਰ ਦਰਦ, ਪੀੜਾ ਅਤੇ

ਪੀੜਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਜਿਹੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।

(ii) ਸਿਰਫ਼ ਠੰਡਕ ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਘਾਟ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਰੁੱਖੀਤਾ, ਵਿਹਾਰਕਤਾ, ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਲਈ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(iii) ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਦੁੱਖ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(iv) ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸਲੂਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਕੋਰਸ ਜੋ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਰਸਯੋਗ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(v) ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਲਾਜ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਖਦਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਜ਼ਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(vi) ਨਿਰੰਤਰ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਚਾਲ-ਚਲਣ, ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਜਾਂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਆਮ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਾ ਹੋਣਾ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਖਦਾਈ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(vii) ਚਾਲ-ਚਲਣ ਈਰਖਾ, ਸੁਆਰਥ, ਮਲਕੀਅਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(viii) ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀਆਂ ਖਿੜਾਂ, ਝਗੜੇ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਮ ਵਿਗਾੜ ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ix) ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਫੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਗੜ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਗਲਤ ਧਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਹੈ

ਹੁਣ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(x) ਜੇ ਕੋਈ ਪਤੀ ਡਾਕਟਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਸਬੰਦੀ ਦੇ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਪਤਨੀ ਡਾਕਟਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਸਬੰਦੀ ਜਾਂ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(xi) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰੀਰਕ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(xii) ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬੱਚਾ ਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(xiii) ਜਿੱਥੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਬੰਧਨ ਮੁਰੰਮਤ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਟਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਉਸ ਟਾਈ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਪਰਵਾਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(14) ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਸੂਚੀ, ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਹਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ, ਨੌਕਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਵੈਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਵਰਗੇ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਕ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ.

(15) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਨੌਕਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਾਲੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਫੋਰਸ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਥੱਪੜ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਭਿਆਚਾਰ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਔਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ, ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਥੱਪੜ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਾਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਭੜਕਾਹਟ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਔਰਤ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਅਪਮਾਨ ਵਜੋਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।

(16) ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਗਾਲ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਖੁਦ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਸ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਚਰਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਆਮ ਆਚਰਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਹਿੰਸਕ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਣ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਹੋਣਾ।

(18) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਮੇ ਦੀ ਧੀ, ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰ, ਉਸਦੇ ਤਲਾਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ 'ਲਿਵ-ਇਨ' ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰ ਲੇਹ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨੌਕਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 8 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ 25 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਉਸਦੀ ਲੰਬੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।

(19) ਇੱਕ ਔਰਤ, ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਜਬੂਰੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇਗੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਕਢਵਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਫੌਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਢਵਾਉਣਾ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(20) ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਸਾਬੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਕਰਨਲ ਡਾ. ਬੀ.ਐਸ. ਚੀਮਾ, ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। PW-2 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੰਦੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇ ਜਲੀਲ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਲੰਧਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਲੰਧਰ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਾਨੀ ਦੀ

ਜਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 26.1.2008 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫੌਜੀ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਫੌਜੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ (ਗਣਤੰਤਰ ਦਿਵਸ) ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਮਾਪੇ PW-2 ਨੇ ਅੱਗੇ 18.5.2008 ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ 20,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 18.5.2008 ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਕਪੂਰਥਲਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਟਾਈਫਾਈਡ ਬੁਖਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ 10 ਦਿਨ ਤੱਕ ਰਹੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ.

(21) PW-2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦੋ ਆਰਡਰਲੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਵਰਮਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੰਗਲੌਰ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਛਾਉਣੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘਰੇਲੂ ਮਦਦ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਰੇਲੂ ਮਦਦ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨੌਕਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(22) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 3.6.2008 ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦੋ ਨੌਕਰਾਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਜਲੰਧਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਾਈਫਾਈਡ ਬੁਖਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਜਲੰਧਰ 11.6.2008 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਹੁਰੇ ਸਮੇਤ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ

ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੰਬੀ ਜਿਹਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ।

(23) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਡਾ. ਕਰਨਲ ਡਾ. ਬੀ.ਐਸ. ਚੀਮਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਰਹਿਮ ਸਲੂਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਦੀਆਂ ਗਾਲ਼ਾਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕੁੱਟਣ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਕੋਰਸ ਲਈ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ 2.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਉਸ ਨੇ 18.5.2008 ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(24) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਰ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੂਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ, ਦਫ਼ਤਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਫ਼ਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਰੂਤੀ ਜੈਨ ਕਾਰ ਨੰਬਰ ਪੀਬੀ-02-3113 ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

1999 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਸੁਮੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਰ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਕਲਰਕ, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਕਰਨਲ ਬੀ.ਐਸ. ਚੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਆਰਡਬਲਯੂ.-3 ਨੀਤਿਕਾ ਮਹਿਰਾ, ਦਫ਼ਤਰ ਸਹਾਇਕ, ਦਿੱਲੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ, ਮਾਨਾਵਾਲਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ, ਮਾਨਾਵਾਲਾ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਸਕੂਲ, ਲੇਹ। RW-4 ਸੁਭਾਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰਿਕਾਰਡ ਕਲਰਕ, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਟਾਊਨ ਹਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪੀਪੀਐਫ ਖਾਤੇ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਲਿਆਂਦਾ। ਆਰਡਬਲਯੂ.-5 ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਡਾ. ਸੁਮੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਸਬੰਧੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ 14.11.1998 ਨੂੰ ਉਕਤ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਸਰਜਨ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਹੋਈ ਸੀ। RW- 6 ਮੁਨੀਸ਼ ਭਾਟੀਆ, AA ਅਫ਼ਸਰ, LIC, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਦਫ਼ਤਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। RW-7 ਸੂਬੇਦਾਰ ਕੁਲਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਡਾ. ਸੁਮੀਤ ਰੰਧਾਵਾ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। RW-8 ਮਾਨਵ ਮੰਡਲ, ਹਵਾਲਦਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਡੋਜ਼ੀਅਰ ਫਾਈਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਆਰਡਬਲਯੂ.-9 ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨੰ.15422641 ਐਮ, ਲੇਹ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। RW- 10 ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਮਾਰ ਭੱਲਾ, ਜਨਰਲ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੈੱਡ ਕੁਆਰਟਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਛਾਉਣੀ। ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਆਰਟੀਆਈ ਸੈੱਲ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। RW-11 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਸੀ। RW-13 ਡਾ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਫਟ ਹੋਣ ਲਈ

ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਗ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(25) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮਿਸਾਲ 'ਤੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਬਣਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਕੇ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(26) ਸਿੱਖੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਟਾਈਫਾਈਡ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟਾਈਫਾਈਡ ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 19.6.2008 ਤੋਂ 29.6.2008 ਤੱਕ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ 2.6.2008 ਤੋਂ 11.6.2008 ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਂਗੇ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਲੇਹ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਆਪਣੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹਵਾਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਲੇਹ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬਦਲੀ ਮਹੂ, ਗੋਲਕੰਡਾ ਜਾਂ ਵੈਲਿੰਗਟਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਗਾਰਡੀਅਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਕਾਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ

(27) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਂਗੇ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਦਾ।

(28) ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਭਾਵ ਪੁੱਤਰੀ ਸਿਮਰਨ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰਬੀਰ ਸਿੰਘ ਉਮਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 10 ਅਤੇ 11 ਸਾਲ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 16.5.2011 ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਅਤੇ P-2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਤਿਆਰ ਹਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

ਸਿਮਰਨ (ਬੇਟੀ) ਦੇ ਕਥਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਚੋੜ

“ਪ੍ਰ. 9. ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੀ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ?

A. ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਪਰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰ ਬਣਾਂਗਾ।

ਸਵਾਲ 10. ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁਰਦੁਆਰਾ/ਮੰਦਰ ਪਸੰਦ ਹੈ?

A. ਮੈਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੰਦਰ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ: 11. ਮੈਨੂੰ ਸੀਰੀਅਲ ਵਾਈਜ਼ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੱਸੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?

A. ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ, ਮੇਰੀ ਨਾਨਾ, ਮੇਰੀ ਨਾਨੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਬੂਟ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਵਾਲ 12. ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਦਾਂ ਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਏ. ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਲੰਬੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਵਾਲ 13. ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਮਹੀਨਾ ਭਰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾ ਕੋਲ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?

A. ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਮੰਮੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ।

ਸਵਾਲ 14. ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹਰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ 3 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੱਕ?

A. ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਕੁਝ ਖਿਡੌਣੇ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। "

ਅਮਰਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਪੁੱਤਰ) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਚੋਂ ਅੰਸ਼

“ਪ੍ਰ. 15. ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?

A. ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ ਨਾਲ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਵਾਲ 16. ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ 3.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ?

A. ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖਿਡੌਣੇ ਵੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਨਾਨਾ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦੇਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਸਵਾਲ 17. ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾ ਕਿਵੇਂ ਹਨ?

A. ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਚੰਗੇ ਇਨਸਾਨ ਹਨ ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਮੂਢ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

(29) ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਛਾਪ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਨ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ. ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਝਗੜਾਲੂ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(30) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਅਣਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਾਲ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਗੁਆਂਢੀ ਅਕਸਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਵਰਦੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨਾ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜ਼ੁਲਮ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(31) ਬੇਰਹਿਮੀ ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ 2008 ਤੋਂ ਭਾਵ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੜ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅਟੱਲ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। *ਸਮਰ ਘੋਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "*ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ*" ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"ਜਿੱਥੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦਾ ਬੰਧਨ ਮੁਰੰਮਤ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਟਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਉਸ ਟਾਈ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(32) ਸਾਡੀ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਧਾਰਾ-13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਐਕਟ, 1955 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(33) ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੁਬਰਿਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ